

TE VEEL ANTIBIOTICA

Patiënt moet de pil slikken

Al jaren stellen wij het overgebruik van antibiotica aan de kaak. Te vaak worden die ingezet bij aandoeningen waarvoor ze in de regel niet nodig zijn. Een verspilling die bovendien bijdraagt tot het opduiken van resistente bacteriën, waardoor echt ernstige infecties alsmat moeilijker te behandelen zijn. Op de koop toe hebben antibiotica bijwerkingen. Patiënten hieraan blootstellen zonder medische noodzaak, is onverantwoord. We hebben dit al vaker geschreven, uitgelegd en tot vervelens toe herhaald. Twintig jaar geleden dachten we nog: oudere artsen hebben het destijds zo geleerd, de medische kennis is ondertussen geëvolueerd. Maar jongere artsen weten beter, dus het komt wel goed. Helaas, het kwam nooit goed en België blijft een van de koplopers inzake irrationeel antibioticagebruik. Artsen claimen soms dat ze door de patiënten onder druk worden gezet om antibiotica voor te schrijven. Maar die vermeende “druk van de patiënten” wordt niet bevestigd door onderzoek. En onze eigen enquêtes, waarbij we mensen op pad stuurden met klachten waarvoor zeker geen antibioticum nodig was, tonen aan dat je zelfs zonder erom te vragen makkelijk een voorschrift toegeschoven krijgt. Bij het aanschouwen van die persisterende overmedicatie krabt een rationeel denkend mens zich dan wel even achter de oren. Om de haverklap zijn er overheids campagnes

die zowel bevolking als artsenkorps informeren over het correcte gebruik van antibiotica. Helaas, hun effect blijkt uiteindelijk al bij al beperkt. Als dat zo zit, dan dringen zich op een bepaald moment noodgedwongen “harde” maatregelen op. Minister De Block stelde vast dat België inzake antibioticagebruik in de Europese top 5 staat en concludeerde terecht dat er iets moest gebeuren. Iets. Maar wat? Een mogelijke optie is veelvoorschrijvers verplichten een bijscholing inzake antibiotica te volgen. Bij het uitblijven van verbetering zouden ze dan hun accreditering kunnen verliezen (artsen die aan bepaalde vermeende kwaliteitsnormen voldoen, krijgen een “accreditering” die hen een financieel voordeel oplevert). Ook pleiten wij voor een systeem van kwaliteitsmeting bij artsen, waarvan de resultaten openbaar worden gemaakt. Maar wat doet nu de minister? Dit: *“Antibiotica zal vanaf 1 mei 2017 minder worden terugbetaald. (...) In 2017 zullen de patiënten 13,4 miljoen euro meer betalen.”* In plaats van de voorschrijvers aan te pakken, bestraft men de patiënt! De wereld op zijn kop ... En dat je door de patiënt meer te laten betalen het aantal onterechte voorschriften significant zal doen dalen, daarvoor draagt de minister geen bewijzen aan. Of is het haar alleen om “besparingen” te doen? 🍀